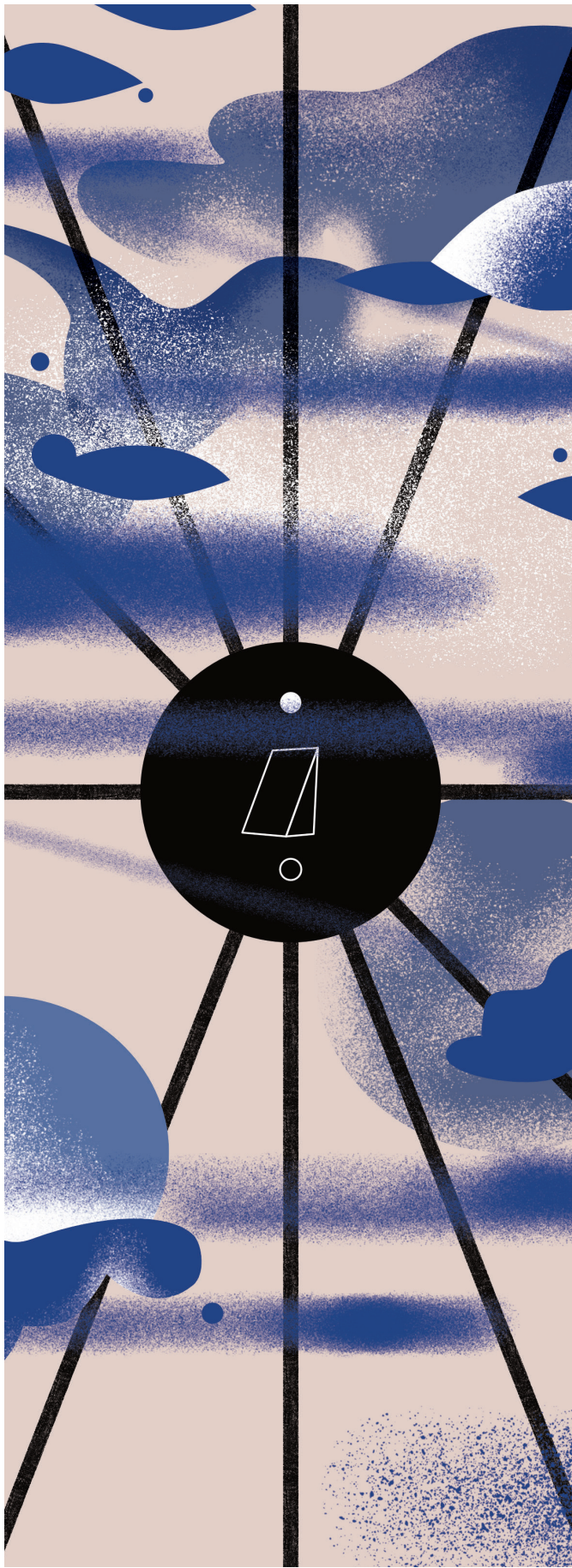
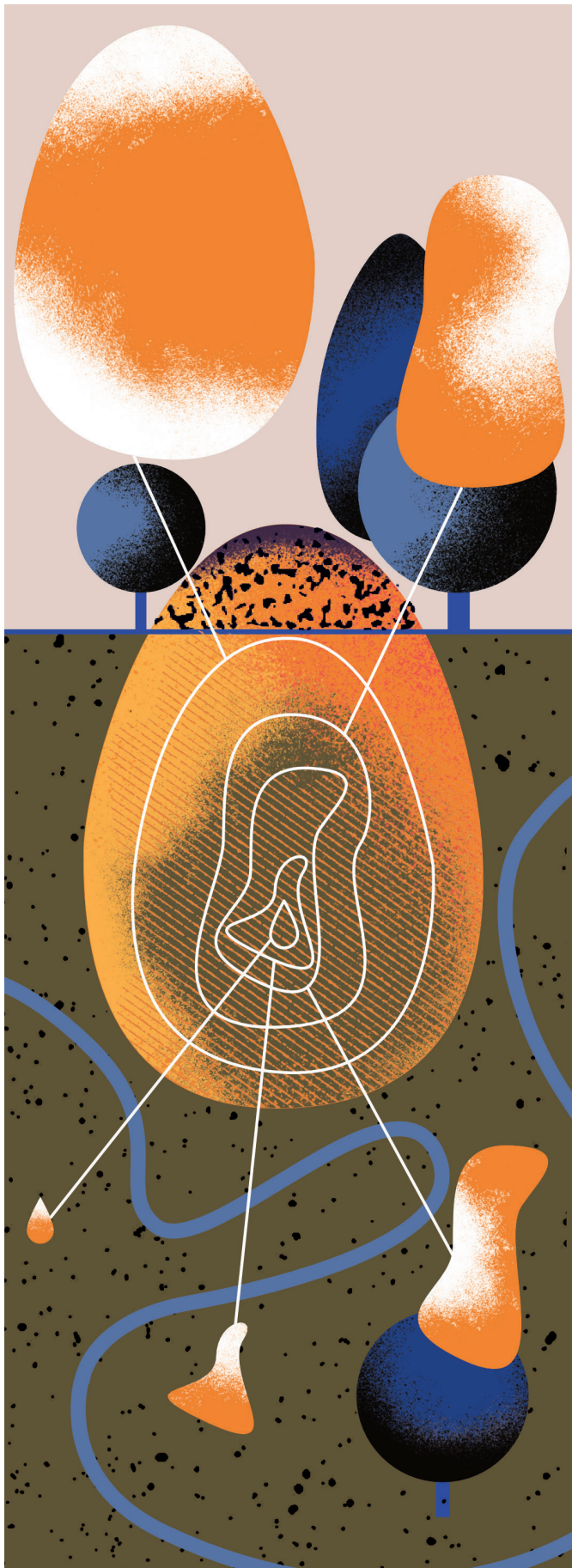
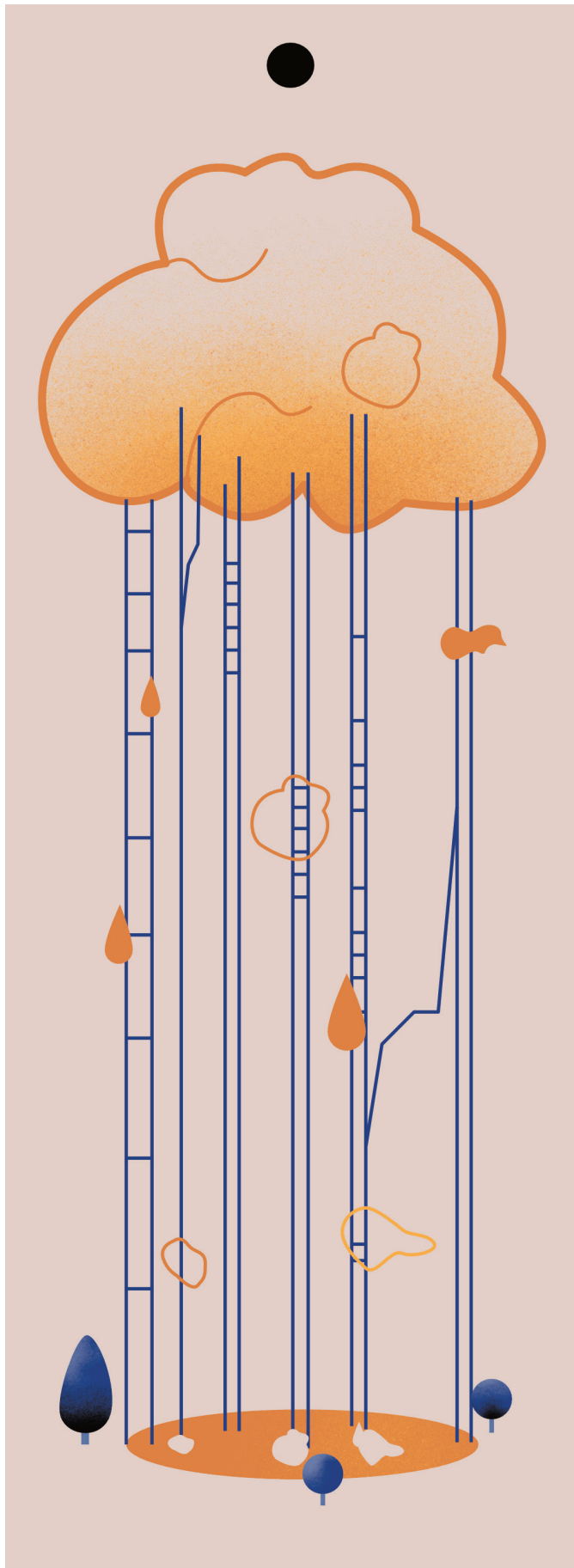

V ten deň slnko nezapadne. Rybár ho zabudne pri odchode vypnúť a ty sa začínaš vyparovať.

Postupne ťa ubúda, už nedočiahneš ani
od jedného brehu po druhý a to boli hranice
tvojho sveta.

Stúpaš nahor a pretváraš sa na obrovský
chumáčový kopec šľahačkového oblaku.
Nieкто skočí z móla a dopadne do bahna,
ponorí sa po členky.

„Tak toto je môj koniec,“ povieš si a zovrie ťa strach. Nevieš, čo bude ďalej. Pomaly sa vznášaš, aj keď si veľké ako panelák či ako desať oranžových mamutov na sebe.